अत्र विनियोगसङ्ग्रहः ॥

याज्याः काम्यपशूनां तु वर्णिता अष्टमे क्रमात् ।
ऋचः षट् सूक्त एकस्मिन् तद्विशेषाद्विविच्यते ॥
पीवोऽन्नामिति वायव्ये पशौ सूक्तमुदीरितम् ।
प्रजासूक्तन्तूपरे स्यात् सौमा चैते पशूपदे ॥
उदुत्तमं वारुणेऽस्यादित्यानामितितत्त्वतः ।
दशर्षभायां विज्ञेयं लिङ्गेन क्रमबाधनात् ॥

इति प्रथमोऽनुवाकः ॥ १ ॥

अथ द्वितीयोऽनुवाकः ।

प्रथमानुवाके गवादीनां पशूनां सूक्तान्यभिहितानि । द्वितीये वशादीनां पशूनां सूक्तान्युच्यन्ते । तत्र स एतामविं-वशामादित्येभ्यः कामायालभेतेत्यस्य पशोः सूक्ते वपायाः पुरोऽनुवाक्यामाह । "ते शुक्राभः शुचयो रश्मिवन्तः । सीद-न्नादित्या अधि बर्हिषि प्रिये । कामेन देवाः सरथं दिवो नः । आयान्तु यज्ञमुप नो जुषाणाः" इति । 'ते' प्रसिद्धा आदित्याः, 'प्रिये' बर्हिषि, अस्मदीये यागे, 'अधिसीदन्' अधिष्ठाय सीदन्तु, कीदृशा आदित्याः, 'शुक्राभः' कान्तियुक्ताः, 'शुचयः' शुद्धिहेतवः, 'रश्मिवन्तः' रश्मिभिरनेकैर्युक्ताः, 'कामेन' अभिलषितार्थप्रदेन सहिताः, 'आदित्याः', 'देवाः', 'सरथं' रथसहितं यथा भवति तथा 'दिवः' सकाशात्, 'नः' अस्मान्,